

SECOND SUNDAY OF GREAT LENT

Troparion and Kontakion:

Troparion (5): Let us the faithful acclaim and worship the Word, co-eternal with the Father and the Spirit, and born of the Virgin for our salvation. For He willed to be lifted up on the cross in the flesh, to suffer death and to raise the dead by His glorious resurrection.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, Now and for ever and ever: Amen.

Kontakion (4): Today is the time when earthly deeds are revealed, for judgment is at hand. Let us be found fasting, and let us bring tears of supplication, begging mercy and crying out: I have sinned more times than there are sands of the sea; but forgive me, O Creator of All, that I may receive the crown that does not perish.

Prokimenon:

Prokimenon (5): You, O Lord, will keep us and preserve us, forever and ever, from this generation.

Verse: Help, O Lord, for good men have vanished.

Prokimenon (5): You, O Lord, will keep us and preserve us, forever and ever, from this generation.

Epistle:

Reading of the Epistle of St. Paul to the Hebrews

(Heb 1,10-14;2,1-3)

Brethren: At the beginning, O Lord, you established the earth, and the heavens are the works of your hands. They will perish, but you remain; and they will all grow old like a garment. You will roll them up like a cloak, and like a garment they will be changed. But you are the same, and your years will have no end. But to which of the angels has he ever said: "Sit at my right hand until I make your enemies your footstool?" Are they not all ministering spirits sent to serve, for the sake of those who are to inherit salvation. Therefore, we must attend all the more to what we have heard, so that we may not be carried away. For if the word announced through angels proved firm, and every transgression and disobedience received its just recompense, how shall we escape if we ignore so great a salvation? Announced originally through the Lord, it was confirmed for us by those who had heard.

Alleluia Verses:

Verse (5): Your mercies, O Lord, I will sing for ever; from generation to generation I will announce Your truth with my mouth.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse (5): For You have said: Mercy shall be built up for ever; in the heavens Your truth shall be prepared.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel:

(Mk 2,1-12)

At that time, Jesus returned to Capernaum after some days, it became known that he was at home. Many gathered together so that there was no longer room for them, not even around the door, and he preached the word to them. They came bringing to him a paralytic carried by four men. Unable to get near Jesus because of the crowd, they opened up the roof above him. After they had broken through, they let down the mat on which the paralytic was lying. When Jesus saw their faith, he said to the paralytic, "Child, your sins are forgiven." Now some of the scribes were sitting there asking themselves, "Why does this man speak that way? He is blaspheming. Who but God alone can forgive sins?" Jesus immediately knew in his mind what they were thinking to themselves, so he said, "Why are you thinking such things in your hearts? Which is easier, to say to the paralytic, 'Your sins are forgiven,' or to say, 'Rise, pick up your mat, and walk'? But that you may know that the Son of Man has authority to forgive sins on earth" he said to the paralytic, "I say to you, rise, pick up your mat, and go home." He rose, picked up his mat at once, and went away in the sight of everyone. They were all astounded and glorified God, saying, "We have never seen anything like this."

It is truly right... (Or the Hirmos of the Feast):

In you, O Woman Full of Grace, the angelic choirs and the human race - all creation - rejoices. O Sanctified Temple, Mystical Paradise, and Glory of Virgins! He, Who is our God from before all ages took flesh from you and became a child. He made your womb a throne, and greater than the heavens. In you, O Woman Full of Grace, all creation rejoices. All praise be to you!

Communion Verse:

Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

ДРУГА НЕДІЛЯ ПОСТУ

Тропарі і Кондаки:

Тропар (5): Рівнобезначальне з Отцем і Духом Слово, що від Діви народилося на спасіння наше, прославно, вірні, і поклонімся, бо Воно благозволило тілом зійти на хрест і смерть перетерпіти, і воскресити померлих славним воскресінням Своім.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (4): Час подвигу тепер настав, суд при дверях. Тому візьмімось до посту і принесім сльози жалю з милостинями, взиваючи: Більше гріхів наших, як піску морського, - але прости, Творче всіх, щоб і нам прийняти нетлінні вінки.

Прокімен:

Прокімен (5): Ти, Господи, збережеш нас і захистиш нас від роду цього і повік.

Стих: Спаси мене, Господи, бо не стало праведного.

Прокімен (5): Ти, Господи, збережеш нас і захистиш нас від роду цього і повік.

Апостоль:

До Євреїв послання св. апостола Павла читання.

(Євр 1,10-14;2,1-3)

Ти, Господи, напочатку заснував землю і небеса - діло рук твоїх.

Вони загинуть, ти ж перебуваш; усі, мов одежа, постаріються.

Ти їх, неначе одєжину, згорнеш, і немов одежа, вони зміняться. Ти ж - той самий, і літа твої не скінчаться.

До кого з ангелів він коли мовив: "Сідай праворуч мене, доки не покладу твоїх ворогів підніжком під твої ноги?" Хіба ж не всі вони служебні духи, що їх посилають до послуг тим, які мають успадкувати спасіння?

Тому ми мусимо вважати дуже пильно на те, щоб почули, щоб, бува, нас не знесло з дороги. Бо коли слово, оголошене ангелами, було таке зобов'язуюче, що всякий його переступ і непослух приймав справедливу кару, то як утечемо ми, коли занедбаємо таке велике спасіння? Воно, спочатку проповідане Господом, було підтвержене нам тими, що його чули, коли Бог засвідчив.

Апостольські Стих (Алилуя):

Стих (5): Милості Твої, Господи, оспівуватиму повік, і з роду в рід сповіщу устами моїми Твою вірність.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих (5): Бо сказав Ти: Повік милість збудується, на небесах приготується істина Твоя.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Євангелія:

(Мр 2,1-12)

Коли ж по кількох днях Ісус повернувся до Капернауму, чутка пішла, що він у домі. І там зібралось стільки народу, що не було більш місця, навіть перед дверима; а він промовляв до них словом. І от прийшли до нього, несучи розслабленого; несли його четверо. А що із-за народу не могли донести до нього, розкрили стелю над місцем, де він був, й отвором спустили ліжко, на якому лежав розслаблений. Ісус, уздрівши їхню віру, до розслабленого й каже: "Сину, відпускаються тобі твої гріхи." А були й деякі книжники що сиділи там та й міркували собі: "І як може цей так говорити? Він богохульствує! Хто може прощати гріхи, крім одного лише Бога?" Ісус же, вмить збагнувши духом, що вони собі таке думають, до них і каже: "Чого таке ось намислюєте у ваших серцях? Що легше - сказати розслабленому: Відпускаються тобі гріхи, а чи сказати: Встань, візьми твоє ліжко й ходи? Та щоб ви знали, що Син Чоловічий має владу на землі гріхи відпускати," - мовить до розслабленого: "Кажу тобі: Встань, візьми своє ліжко і йди до свого дому." Устав той - і зараз же, взявши ліжко, вийшов на очу всіх; тож чудувалися всі, хвалили Бога й мовляли: "Ніколи ми такого не бачили!"

Достойно:

Тобою, Благодатна, радіє все творіння; ангельський хор і людський рід. Святий храм і раю духовний, похвало днів! З Тебе Бог воплотився і став хлоп'ятком - предвічний Бог наш. Твоє бо лоно він учинив Своім престолом, просторішим від небес. Тобою, Благодатна, радіє все творіння. Слава Тобі!

Причасний Стих:

Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах.

Алилуя, алилуя, алилуя.